

ЗАКОН ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

В сила от 01.04.1999 г.

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.93 от 11 Август 1998г., изм. ДВ. бр.53 от 11 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.70 от 6 Август 1999г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.42 от 27 Април 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.54 от 31 Май 2002г., изм. ДВ. бр.29 от 31 Март 2003г., доп. ДВ. бр.63 от 15 Юли 2003г., изм. ДВ. бр.96 от 29 Октомври 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.111 от 21 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.71 от 30 Август 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.29 от 6 Април 2007г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г.

Глава първа.

БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

Раздел I.

Общи разпоредби

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за издаване, ползване и съхраняване на българските документи за самоличност.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Българските документи за самоличност се издават от Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Министерството на транспорта и Министерството на отбраната съобразно предоставената им компетентност по този закон.

(3) Отказът за издаването на български документи за самоличност, отнемането им и налагането на други ограничения, свързани с тяхното ползване и съхранение, се уреждат с този закон.

Чл. 2. Българските документи за самоличност са собственост на държавата.

Чл. 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Българските документи за самоличност удостоверяват самоличността, а при необходимост - и гражданството на лицето, чрез съдържащите се в тях данни.

(2) Самоличността на гражданите на Република България може да се удостоверява и със заместващи документи, посочени в този закон.

(3) Самоличността на българските граждани може да се установява и с други документи по реда и в случаите, определени със закон.

Чл. 4. (1) Всеки български гражданин има право на документ за самоличност.

(2) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България, има право на български документ за самоличност по реда и в случаите, определени със закон.

(3) Компетентните органи нямат право да отказват издаването, да отнемат или да задържат български документ за самоличност извън реда и случаите, определени със закон.

Чл. 5. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Издаването на български документи за самоличност на непълнолетни и на поставени под ограничено запрещение лица се извършва лично, а на малолетни и на поставени под пълно запрещение лица - лично и чрез техните законни представители.

Чл. 6. Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.

Чл. 7. (1) Гражданите, притежатели на български документи за самоличност, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Гражданин, намерил документ за самоличност, е длъжен да го предаде на органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 8. (1) Документите за самоличност се съхраняват от:

1. лицата, на чието име са издадени;
2. родителите или настойниците на малолетни лица, за които те отговарят;
3. законните представители на поставените под пълно запрещение лица;
4. длъжностните лица, упълномощени със закон.

(2) При загубване, кражба или унищожаване на български документ за самоличност лицата са длъжни в срок до 3 дни да заявят това пред най-близката служба на Министерството на вътрешните работи.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Когато заявлението по ал. 2 се отнася до документ за самоличност на чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците, съответната служба на Министерството на вътрешните работи уведомява незабавно Държавната агенция за бежанците или най-близкото ѝ териториално поделение.

Чл. 9. (1) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) При промяна на името, единния граждански номер, пола, гражданството или при настъпили съществени и трайни изменения на образа лицето е длъжно да се снабди с нови документи за самоличност в срок до 30 дни.

(2) (Нова - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) При промяна на постоянния адрес личната карта, картата на постоянно пребиваващ в Република България чужденец, картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище и картата на чужденец с хуманитарен статут се подменят в срок до 30 дни.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) При издаване на нов документ за самоличност старият се връща.

Чл. 10. Българските документи за самоличност се предават на органа, който ги е издал, при:

1. смърт на притежателя;
2. загубване на българско гражданство;

3. установяване, че документът е нередовен;
4. отпадане на основанието за тяхното издаване или ползване.

Чл. 11. Никой няма право да дава или приема в залог, както и да използва или преотстъпва български документ за самоличност на друго лице.

Чл. 12. (1) Българските граждани, притежаващи документи за самоличност, издадени от друга държава, са задължени в срок до 60 дни от придобиването им да уведомят писмено компетентните български органи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Българските граждани, притежаващи и документи за самоличност, издадени от органите на друга държава, в отношенията си с българските държавни институции са задължени да удостоверяват самоличността си с български документи за самоличност.

Раздел II.

Видове български документи за самоличност

Чл. 13. (1) На българските граждани се издават следните документи за самоличност:

1. лична карта;

2. (доп. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност;

3. свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(2) На българските граждани се издават и следните документи за самоличност, заместващи паспорта:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) временен паспорт;

2. граничен пропуск;

3. временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

(3) (Нова - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Удостоверяването на самоличността на българските граждани може да става с всеки от документите по ал. 1 и 2.

Чл. 14. На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за самоличност:

1. карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец;

2. карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец;

2а. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз;

3. карта на бежанец;

4. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) карта на чужденец, получил убежище;

5. удостоверение за пътуване зад граница на бежанец;

6. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство;

7. временно удостоверение за напускане на Република България;

8. временна карта на чужденец;

9. (нова - ДВ, бр. 53 от 1999 г., в сила от 01.08.1999 г.) удостоверение за завръщане в Република България на чужденец.

10. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) карта на чужденец с хуманитарен статут;

11. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от

2007 г.) удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище;

12. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут.

13. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) карта на чужденец, акредитиран като служител в дипломатическо или консулско представителство или в международна организация със седалище на територията на Република България.

Чл. 15. (Отм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.)

Раздел III.

Данни в българските документи за самоличност

Чл. 16. (1) Българските документи за самоличност съдържат следните задължителни лични данни:

1. имена;
2. дата на раждане;
3. единен граждански номер (или личен номер за чужденец);
4. пол;
5. гражданство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут, освен данните по чл. 16, ал. 1, се съдържат и биометрични данни на лицето.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Наименованието на данните по ал. 1 се изписват на български и английски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Личният номер за чужденец (ЛНЧ) идентифицира еднозначно дългосрочно пребиваващите чужденци в Република България. Начинът на неговото формиране се определя от Министерския съвет.

Чл. 17. (1) За издаване на български документи за самоличност лицата подават заявление до компетентните органи.

(2) (*) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Заявлението се подписва лично от лицето в присъствието на упълномощено длъжностно лице, което сменя и биометрични данни в предвидените от закона случаи.

(3) (*) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) За снемане на биометрични данни, предвидени в този закон, лицето се явява лично.

Чл. 18. Заявлението за издаване на български документи за самоличност съдържа следните лични данни:

1. имена;
2. дата на раждане;
3. място на раждане;
4. пол;
5. единен граждански номер (или личен номер за чужденци);
6. гражданство;
7. променени имена;
8. псевдоним;
9. наличие на друго гражданство;

10. цвят на очите;
11. ръст;
12. особени белези;
13. постоянен адрес;
14. настоящ адрес;
15. образование;
16. професия;
17. месторабота;
18. научна степен и научно звание;
19. семейно положение;
20. телефон за връзка;
21. номер (номерата) на друг документ за самоличност, ако на лицето е издаван такъв, и на предишния документ за самоличност.

Чл. 19. (1) (Предишен текст на чл. 19 - ДВ, бр. 96 от 2004 г.) Имената и месторождението на българските граждани в българските документи за самоличност се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г.) Имената на българските граждани в българските документи за самоличност се изписват в следния ред: фамилно име, собствено име, презиме.

(3) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2004 г.) В българските документи за самоличност фамилното име, собственото име и презимето се изписват без съкращения, така както са изписани в представените удостоверителни документи.

Чл. 20. (1) Българските документи за самоличност са машинночитаеми.

(2) Машинночитаемата зона на българските документи за самоличност съдържа следните данни:

1. вид на документа;
2. органа, издал документа;
3. фамилия и други имена на притежателя на документа;
4. номер на документа;
5. гражданство на притежателя на документа;
6. дата на раждане на притежателя на документа;
7. пол на притежателя на документа;
8. дата на изтичане на валидността на документа;
9. единен граждански номер или личен номер на чужденец;
10. контролни цифри на данните по горните точки.

(3) Данните в машинночитаемата зона трябва да съответстват на данните във визуалната зона на документа за самоличност.

(4) Алинеи 1, 2 и 3 не се прилагат за свидетелството за управление на моторно превозно средство, което съответства на приетия от Европейския съюз унифициран образец на свидетелство за управление на моторно превозно средство.

(5) Останалите изисквания към форматите и данните в машинночитаемата зона се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 20а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) В паспорта, служебния, дипломатическия и моряшкия паспорт, удостоверението за пътуване зад граница на бежанец, удостоверението за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище, удостоверението за пътуване зад граница на лице без гражданство и удостоверението за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут се съдържа електронен носител на информация.

(2) Електронният носител на информация съдържа данните по чл. 20, ал. 2,

снимка на лицето, пръстовите му отпечатащи, снети при подаване на заявлението, както и място на раждане на лицето, изписани на кирилица и на латиница.

(3) Изискванията към форматите и други данни, които се съдържат в електронния носител на информация се определят с акт на Министерския съвет съгласно препоръките на Международната организация по гражданско въздухоплаване (ICAO) DOC 9303.

Чл. 21. (1) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Имената на чужденците в българските документи за самоличност се изписват по ред и брой, както са изписани в документите за задгранично пътуване, с които са влезли в Република България. Когато чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, не притежават такива документи, имената им се изписват по реда, по който те ги посочат в подписана от тях декларация пред компетентния орган.

(2) Имената на чужденците в българските документи за самоличност се изписват и с българска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

Чл. 22. (1) За издаването на български документи за самоличност лицата са длъжни да представят снимки, отговарящи на следните изисквания:

1. размер на снимката - 45 мм на 35 мм;
2. изобразеното на тях лице да е заснето фронтално;
3. височината на изобразеното лице от брадата до върха на главата да е между 25 мм и 35 мм.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Когато в пунктовете за приемане на заявления има техническа възможност, цифровото заснемане на лицето се извършва там.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Останалите изисквания към снимките по ал. 1 се определят с акт на Министерския съвет.

Глава втора. ЛИЧНА КАРТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ

Раздел I. Общи положения

Чл. 23. (1) (Предишен текст на чл. 23 - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Личната карта на българските граждани е основен идентификационен документ за самоличност, валиден на територията на Република България или на територията на друга държава съгласно международни договори.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и с лична карта и да се завръща с нея през вътрешните граници на Република България с държавите - членки на Европейския съюз, както и в случаите, предвидени в международни договори.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Правото по ал. 2 не подлежи на ограничения, освен ако това е предвидено в закон и има за цел защита на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

Чл. 24. Всеки български гражданин може да притежава само една лична

карта.

Чл. 25. Контролът по спазването на режима за ползване на личните карти се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи със съдействието на местната администрация.

Раздел II. Данни, съдържащи се в личната карта

Чл. 26. (1) Личната карта освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и данни за:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на личната карта;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа на Министерството на вътрешните работи, издал личната карта;
11. особени белези.

(2) Заявлението за издаване на лична карта освен данните по чл. 18 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);
2. братя и сестри (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);
3. съпруг(а) (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);
4. деца до 14 години (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);
5. законен представител (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);
6. указ на Президента на Република България за промяна на гражданството.

Чл. 27. (1) Всеки български гражданин е длъжен да посочи избрания от него постоянен адрес.

(2) На постоянния адрес гражданинът получава официални съобщения от органите на държавната администрация и от органите на съдебната власт.

(3) Постоянният адрес на гражданите служи за:

1. записване на всички промени, свързани с гражданското състояние на лицата в регистрите на населението;
 2. (изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) адрес за кореспонденция и съдебен адрес;
 3. получаване на социални осигуровки и помощи;
 4. оказване на безплатна медицинска помощ;
 5. упражняване на избирателно право;
 6. издаване на документи за самоличност и други документи, свързани с гражданското състояние на лицата;
 7. друго основание, посочено в закон.
- (4) Постоянният адрес може да съвпада с настоящия адрес.

Чл. 28. Българските граждани, живеещи предимно в чужбина, са длъжни да посочат в заявлението за издаване на лична карта и адрес на територията на държавата, където пребивават.

Раздел III.

Издаване, подмяна и ползване на личните карти на гражданите на Република България

Чл. 29. (1) Всеки български гражданин, който живее на територията на страната, е длъжен в срок до 30 дни след навършване на 14-годишна възраст да поиска издаването на лична карта.

(2) Лицата, възстановили или придобили българско гражданство, са длъжни да поискат издаването на лична карта в срока по ал. 1 след получаване на удостоверение за това.

(3) Българските граждани, навършили 14-годишна възраст и пребиваващи в чужбина, след завръщането си в страната са длъжни в срока по ал. 1 да поискат издаването на лична карта.

Чл. 30. (1) Личните карти на българските граждани са срочни и безсрочни.

(2) Срочни лични карти се издават на лица от 14- до 18-годишна възраст със срок на валидност 4 години и на лица от 18- до 58-годишна възраст със срок на валидност 10 години. На лицата, навършили 58-годишна възраст, се издават безсрочни лични карти.

Чл. 31. Личните карти се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето след представяне на заявление и документи по гражданско състояние, издадени от местната администрация по ред, установен с акт на Министерския съвет.

Чл. 32. (1) Обявяват се за невалидни личните карти на лица:

1. загубили българско гражданство;
2. заявили, че личната им карта е изгубена, открадната или унищожена;
3. чиято лична карта е с изтекъл срок на валидност;
4. които имат промяна в личните данни;
5. променили постоянния си адрес;
6. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал личната карта на лицето.

Глава трета.

ПАСПОРТИ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ И ЗАМЕСТВАЩИ ГИ ДОКУМЕНТИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 33. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Всеки български гражданин има право да напуска страната и да се завръща в нея с паспорт, заместващ го документ или военна карта за самоличност през определените за това места.

(2) Местата за преминаване на държавната граница се определят с акт на

Министерския съвет.

(3) Правото по ал. 1 не подлежи на ограничения, освен ако те са предвидени със закон и са необходими за защитата на националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или на правата и свободите на други граждани.

Чл. 34. (1) Паспортът е документ за преминаване на държавната граница на Република България и за пребиваване извън страната.

(2) Паспортът е основен идентификационен документ за самоличност на българските граждани и на територията на Република България.

(3) Българските граждани, притежаващи заместващи паспорта документи, могат да удостоверят самоличността си с тях в рамките на срока, за който са издадени.

Чл. 35. (1) (Предишен текст на чл. 35 - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Всеки гражданин на Република България има право само на един паспорт по чл. 38, т. 3.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., отм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.)

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., отм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.)

Чл. 36. (1) Паспортите на българските граждани се издават със срок на валидност 5 години.

(2) Паспортите, издавани от Министерството на външните работи и от Министерството на транспорта, са със срок на валидност до 5 години.

(3) В случаите, когато паспортът е повреден, унищожен, изгубен, откраднат или страниците му са изчерпани, се издава нов паспорт.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) По искане на лицето нов паспорт може да се издаде и преди изтичане на срока на валидност по ал. 1 или 2.

Чл. 37. (Отм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.)

Раздел II.

Видове паспорти и заместващи ги документи

Чл. 38. (1) (Предишен текст на чл. 38 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) За преминаване на държавната граница и пребиваване в чужбина се издават следните видове паспорти:

1. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 23.11.2004 г.) дипломатически паспорт - издава се от министъра на външните работи или от оправомощени от него длъжностни лица след извършване на проверка за наличието на законово основание за неговото издаване, на следните лица:

а) президента и вицепрезидента на Република България;

б) председателя на Народното събрание, неговите заместници и народните представители;

в) министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите, областните управители;

г) служители с дипломатически ранг в Министерството на външните работи и в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина;

д) членовете на Конституционния съд;

е) международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са постъпили на работа чрез Министерството на външните работи на Република България в Организацията на обединените нации, в организации от системата на Организацията на обединените нации или в други международни правителствени организации, както и международни служители, притежавали или притежаващи дипломатически ранг, които са на работа в посочените организации на пост с категория Р-5 или по-висока по системата на Организацията на обединените нации или приравнени на тях;

ж) лица, заемащи изборни постове в международни организации с универсален или регионален характер;

з) председателя на Върховния касационен съд и неговите заместници, председателя на Върховния административен съд и неговите заместници, главния прокурор и неговите заместници, директора на Националната следствена служба и неговите заместници;

и) управителя и подуправителите на Българската народна банка, председателя на Сметната палата;

к) главния секретар на Народното събрание, главния секретар на президента на републиката, главния секретар на Министерския съвет; началниците на кабинетите на председателя на Народното събрание, президента, вицепрезидента и министър-председателя; секретарите на президента на републиката; директора на дирекция "Международни връзки и протокол" на Народното събрание, директора на дирекция "Протокол" в администрацията на президента на републиката и директора на дирекция "Протокол" на Министерския съвет;

л) началника на Генералния щаб на Българската армия;

м) ръководителите на Националната разузнавателна служба и на Националната служба за охрана, началника на служба "Военна информация";

н) служители в Националната служба за охрана и дипломатически куриери в Министерството на външните работи, когато изпълняват служебните си функции в чужбина;

о) президента и вицепрезидента на Република България, председателя на Народното събрание, министър-председателя, министъра на външните работи, членовете на Конституционния съд, председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор и директора на Националната следствена служба след изтичане на пълномощията им;

п) посланици и пълномощни министри със стаж над 20 години в дипломатическата кариера, като ползването на паспорта след пенсионирането им в дипломатическата служба се осъществява при спазване разпоредбите на Виенската конвенция за дипломатическите отношения;

р) лица, чиито служебни задължения включват изпълнение на специални външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи;

с) членовете на семействата на лицата по букви "а", "б", "г", "д", "е" и "з", с изключение на членовете на семействата на заместниците на председателя на Върховния касационен съд, на заместниците на председателя на Върховния административен съд, на заместниците на главния прокурор и на заместниците на директора на Националната следствена служба; членовете на семействата на министър-председателя, на заместник министър-председателите, на министъра на външните работи; членовете на семействата могат да ползват дипломатическите паспорти, когато пътуват заедно с посочените лица; това ограничение не се отнася за случаите, когато служителите по букви "г" и "е" са командирани дългосрочно в чужбина;

т) (изм. - ДВ, бр. 46 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) на децата на служители с дипломатически ранг на задгранична работа до 25-годишна възраст, несклучили брак, които продължават образованието си (средно или висше) в чужбина;

2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г., доп. - ДВ, бр. 103 от

2004 г., в сила от 23.11.2004 г.) служебен паспорт - издава се от Министерството на външните работи на служителите от централната и териториалната администрация, изпълняващи служебни функции в чужбина, и на административно-техническите служители на дипломатическите и консулските представителства на Република България съгласно списък на длъжностите, определени с акт на Министерския съвет по чл. 47а. Служебни паспорти се издават и на съдиите във Върховния касационен съд и Върховния административен съд, на прокурорите във Върховната касационна прокуратура и Върховната административна прокуратура и на следователите в Националната следствена служба. Служебни паспорти се издават и на лицата, на които се възлагат конкретни външнополитически задачи - по преценка на министъра на външните работи, както и на лица по преценка за служебна целесъобразност и предложение на прекия ръководител до ръководителя на съответната институция или организация, който отправя писмено искане до дирекция "Консулски отношения" в Министерството на външните работи;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) паспорт - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, които пътуват в чужбина;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) моряшки паспорт - издава се от Държавната инспекция по корабоплаване на морски лица.

(2) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Лицата по ал. 1, т. 2 и 4 имат право само на един паспорт от съответния вид.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Освен паспортите по чл. 38 се издават и следните заместващи ги документи:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) временен паспорт - издава се от дипломатическите и консулските представителства на Република България на български граждани, които пребивават в чужбина и не притежават валидни документи за пътуване или за самоличност - със срок на валидност до 12 месеца, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи.

2. граничен пропуск - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица съгласно международни договори със срок до една година;

3. временен паспорт за окончателно напускане на Република България - издава се от Министерството на вътрешните работи на лица, загубили българско гражданство.

Чл. 39а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) За преминаване на държавната граница на Република България във връзка с изпълнение на кадровата военна служба на територията на страни - членки на НАТО и/или участници в "Партньорство за мир", на военнослужещите от Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната се издава военна карта за самоличност при условията на член III от Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили. Военната карта за самоличност се издава от Министерството на отбраната.

Чл. 39б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Дипломатическите и консулските представителства на Република България издават временен документ за пътуване на граждани на държави - членки на Европейския съюз, със загубени или откраднати документи, когато държавата членка, чийто гражданин е лицето, няма представителство в държавата, в която то се намира.

Чл. 40. (1) Цветовете на кориците на отделните видове паспорти са следните:

1. дипломатически паспорт - тъмносин;

2. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) служебен паспорт - масленозелен;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) паспорт - виненочервен (бордо);

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) моряшки паспорт - морскосин.

(2) Нюансите на цветовете на кориците на отделните видове паспорти и цветовете на кориците на заместващите ги документи се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Върху лицевата страна на кориците на паспортите и заместващите ги документи се отпечатват:

1. гербът на Република България и текстът "Република България" на български и на английски език;

2. наименованието на съответния вид документ за самоличност на български и на английски език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Върху лицевата страна на кориците на паспортите по ал. 1 се отпечатват и:

1. текстът "Европейски съюз" на български и на английски език;

2. знакът за електронен паспорт.

Раздел III.

Данни, съдържащи се в паспортите и заместващите ги документи

Чл. 41. (1) Паспортите и заместващите ги документи освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат:

1. снимка на притежателя, както и данни за:

2. място на раждане;

3. постоянен адрес;

4. подпис на притежателя;

5. номер на паспорта;

6. дата на издаване;

7. дата на изтичане на валидността;

8. органа, издал паспорта.

(2) Заместващите паспорта документи не съдържат постоянен адрес.

(3) Заявлението за издаване на паспорти и заместващите ги документи освен данните по чл. 18 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);

2. съпруг(а) (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

3. деца до 14 години (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

4. законен представител (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

5. указ на Президента на Република България за промяна на гражданството.

(4) При издаването на паспорт на лица до 14-годишна възраст не се полага подпис.

Чл. 41а. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Военната карта за самоличност освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа и:

1. снимка на притежателя;

2. звание;

3. вид въоръжени сили;

4. подпис на притежателя;

5. номер на картата;

6. дата на издаване;
7. дата на изтичане на валидността;
8. органа, издал картата.

Чл. 42. Отделни видове паспорти и заместващи ги документи освен данните по чл. 41 могат да съдържат и:

1. данни, свързани с професионалния и социалния статус на притежателя;
2. други данни, определени с акт на Министерския съвет.

Раздел IV.

Ред за издаване на паспорти и на заместващи ги документи

Чл. 43. Паспорт или заместващ го документ се издава по заявление до съответния орган, след като лицето удостовери своята самоличност.

Чл. 44. (1) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на паспорт се подава лично.

(2) (Предишен текст на чл. 44, доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на заместващ паспорта документ се подава лично, а по изключение - от упълномощено лице, след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Паспорт или заместващ го документ се получава лично, а по изключение - от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно.

Чл. 45. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители.

Чл. 46. Към заявлението се прилагат:

1. документ за платена държавна такса;
2. удостоверение за раждане за лица под 18 години;
3. предишни паспорти;
4. снимки по образец.

Чл. 47. За издаване на моряшки паспорти се представят и:

1. писмо-искане от собственика или наемателя на кораба, с което се удостоверява, че лицето е назначено на длъжност, стажува или е включено в екипажа на друго основание;

2. свидетелство за правоспособност за корабните длъжности, за които се изисква правоспособност.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) Условието и редът за издаване на служебни паспорти се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 47б. (Нов - ДВ, бр. 111 от 2004 г.) Условието и редът за издаване на военни карти за самоличност и за обявяване на тяхната невалидност се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 48. (1) Паспортите се издават в срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението.

(2) Когато заявлението за издаване на паспорт е подадено в консулски или дипломатически представителства в чужбина, срокът за издаване е до 90 дни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2003 г.) Паспорт на дете, осиновено при условията на международно осиновяване, се издава в срок три дни от датата на подаване на заявлението.

Чл. 49. (1) Обявяват се за невалидни паспортите на лица:

1. загубили българско гражданство;
2. заявили, че паспортът е изгубен, откраднат или унищожен;
3. чийто паспорт е с изтекъл срок на валидност;
4. които имат промяна в личните данни, посочени в чл. 16, ал. 1;
5. които са починали.

(2) Невалидността се обявява от органа, издал паспорта.

(3) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Лицата, за които е отпаднало основанието за издаване на дипломатически, служебен или моряшки паспорт, са длъжни да го върнат на органа, който го е издал. Невалидността на паспортите се обявява по реда на ал. 2.

Глава четвърта. СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

Раздел I. Общи положения

Чл. 50. (1) Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Свидетелството за управление на моторно превозно средство служи като идентификационен документ за самоличност на територията на Република България.

(3) Чужденците, притежаващи българско свидетелство за управление на моторно превозно средство, удостоверяват своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който са влезли в Република България, или с някои от документите, предвидени в чл. 59.

Чл. 51. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство е 10 години, а на лица с физически недостатъци - до 5 години.

Чл. 52. Чуждестранно свидетелство за управление на моторно превозно средство не може да се използва за удостоверяване на самоличността по смисъла на чл. 50, ал. 2.

Раздел II.

Данни, съдържащи се в свидетелството за управление на моторно превозно средство

Чл. 53. (1) Свидетелството за управление на моторно превозно средство освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържа:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. наименование на населеното място от постоянния адрес;
4. подпис на притежателя;
5. номер на свидетелството;
6. дата на издаване на свидетелството;
7. място на издаване на свидетелството;
8. органа, издал свидетелството;
9. дата на изтичане на валидността на свидетелството;
10. категорията или категориите моторни превозни средства, за които е валидно свидетелството;
11. особени забележки (ограничителни условия за ползване на свидетелството).

(2) Заявлението за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство освен данните по чл. 18 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);
2. съпруг(а) (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец).

Чл. 54. Данните, съдържащи се в чл. 53, ал. 1, т. 3, 7 и 8, се изписват на български език и с английска транслитерация по правила, утвърдени с акт на Министерския съвет.

Глава пета.

БЪЛГАРСКИ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ, ИЗДАВАНИ НА ПРЕБИВАВАЩИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧУЖДЕНЦИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 55. (1) (Предишен текст на чл. 55 - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) На всеки чужденец, навършил 14 години, на когото е разрешено да пребивава в Република България за срок, по-голям от 3 месеца, се издава български документ за самоличност на пребиваващ в страната чужденец.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., отм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.)

Чл. 56. Разрешенията и отказите за пребиваване в Република България на чужденци се регламентират със закон.

Чл. 57. (1) Българският документ за самоличност на чужденец е валиден на територията на Република България едновременно с националния му документ за

задгранично пътуване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Лица без гражданство и чужденците, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците могат да удостоверяват самоличността си само с български документ за самоличност.

Чл. 58. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Чужденец, пребиваващ на територията на Република България за срок до 3 месеца, удостоверява своята самоличност с документа за задгранично пътуване, с който е влязъл в страната.

Раздел II.

Видове български документи за самоличност, издавани на пребиваващи в Република България чужденци

Чл. 59. (1) (Предишен текст на чл. 59 - ДВ, бр. 53 от 1999 г., в сила от 01.08.1999 г.) На чужденците с разрешено пребиваване в Република България се издават следните видове български документи за самоличност:

1. карта на продължително пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи, със срок на валидност до една година;

2. карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи за срок, в зависимост от валидността на националния паспорт, с който лицето е влязло в Република България;

2а. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) карта на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на Европейския съюз - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи, със срок на валидност до пет години;

2б. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) карта на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на Европейския съюз - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи, със срок на валидност до десет години;

3. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) карта на чужденец, получил убежище - издава се на лица, на които е предоставено убежище със срок на валидност до 5 години;

4. (изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) карта на бежанец - издава се на лица със статут на бежанец със срок на валидност до 5 години;

5. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен статут на бежанец със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на бежанец;

6. удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци, които имат статут на лице без гражданство и разрешено постоянно пребиваване на територията на Република България;

7. временна карта на чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденци, чиито национални документи за самоличност са отнети в случаите, предвидени със закон;

8. (отм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г.)

9. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) карта на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут със срок на валидност до 3 години;

10. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставено убежище със срок на валидност до 5 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец, получил убежище;

11. (нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) удостоверения за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи на чужденец с предоставен хуманитарен статут със срок на валидност до 3 години, но не по-голям от срока на валидност на картата на чужденец с хуманитарен статут.

12. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) временно удостоверение за напускане на Република България - издава се от Министерството на външните работи;

13. (нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) карта на чужденец, акредитиран като служител в дипломатическо или консулско представителство или в международна организация със седалище на територията на Република България - издава се от Министерството на външните работи със срок на валидност - срока на акредитация.

(2) (Нова - ДВ, бр. 53 от 1999 г., в сила от 01.08.1999 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Удостоверението за завръщане в Република България на чужденец се издава от дипломатическите и консулските представителства на лице без гражданство или на чужденец с предоставена закрила в Република България, изгубил в чужбина българския си документ за самоличност, по ал. 1, т. 5, 6, 10 и 11. Същият документ се издава и на чужденец по чл. 34, ал. 7 от Закона за убежището и бежанците, когато не притежава валидни национални документи за пътуване.

Чл. 60. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Документите за самоличност на чужденци, получили убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците и пребиваващи на територията на Република България, се издават от Министерството на вътрешните работи.

Чл. 60а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., отм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.)

Раздел III.

Данни, съдържащи се в документите за самоличност на чужденци

Чл. 61. (1) Българските документи за самоличност на чужденци освен данните по чл. 16, ал. 1 съдържат и данни за:

1. снимка на притежателя;
2. място на раждане;
3. ръст;
4. цвят на очите;
5. постоянен адрес;
6. подпис на притежателя;
7. номер на документа;
8. дата на издаване;
9. дата на изтичане на валидността;
10. органа, издал документа;
11. други данни, предвидени със закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Българските документи за самоличност на чужденци по чл. 14, т. 13 освен данните по чл. 16, ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5 съдържат и данни

за:

1. дипломатическото или консулското представителство или международната организация, към която е акредитиран чужденецът;

2. дипломатическия ранг и/или длъжност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Постоянният адрес се вписва в документите за самоличност на чужденци, които имат разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България или предоставено убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) В документите за самоличност на продължително пребиваващите в страната чужденци, се вписва настоящият адрес.

Чл. 62. (1) (Предишен текст на чл. 62 - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) Български документ за самоличност на чужденец се издава по заявление до съответния орган срещу представен документ за задгранично пътуване, с който чужденецът е влязъл в страната.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) Предоставянето на документа по предходната алинея не се изисква от чужденец, получил убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, когато е влязъл в страната без документи.

Чл. 63. Заявлението за издаване на български документ за самоличност на чужденец освен данните по чл. 18 съдържа и данни за:

1. родители (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);

2. братя и сестри (имена, дата на раждане, гражданство и личен номер на чужденец);

3. съпруг(а) (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец, бил(а) ли е български гражданин и от кога до кога, местопребиваване в момента);

4. деца до 14 години (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

5. законен представител (имена, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер или личен номер на чужденец);

6. указ на Президента на Република България за промяна на гражданството;

7. адрес в чужбина;

8. занятие в чужбина;

9. документ за задгранично пътуване (серия, номер, дата, място на издаване и срок на валидност);

10. виза (вид, номер и дата на издаване, място на издаване и срок на пребиваване, посочен във визата);

11. дата и място на влизане в Република България;

12. цел на идването в Република България;

13. основание, на което е разрешено пребиваване в Република България;

14. продължителност на пребиваването в Република България;

15. адрес в Република България (имена на собственика или ползвателя на жилището);

16. данни за учрежденията, организациите и лицата, поемащи издръжката на лицето;

17. било ли е лицето български гражданин, от кога до кога и под какви имена;

18. придружаващи го лица под 14 години, вписани в паспорта, над които лицето има родителски или настойнически права (имена, гражданство, дата на

раждане, място на раждане, адреси, персонални номера);

19. данни за предишни пребивавания в Република България (кога, за какъв период, адреси);

20. други данни, предвидени със закон.

Чл. 64. Редът и начинът за издаване на документи за самоличност на чужденци се регламентират с акт на Министерския съвет.

Глава шеста. ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ С ДАННИ, СВЪРЗАНИ С БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

Раздел I.

Създаване на информационните фондове и съхраняване на данни в ТЯХ

Чл. 65. (1) За издаване, ползване и съхраняване на българските документи за самоличност се създават и поддържат документални, картотечни и автоматизирани информационни фондове, съдържащи:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) данни от документите за самоличност, заявленията за издаването им и биометрични данни;

2. предишни значения на личните данни от документите за самоличност и заявленията за издаването им;

3. служебни (нелични) данни, свързани с документите за самоличност.

(2) При създаването на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 може да се използват и данни от други информационни фондове, регламентирани със закон.

(3) На основата на автоматизираните информационни фондове по ал. 1 се създава Национален автоматизиран информационен фонд за българските документи за самоличност.

Чл. 66. (1) Данните за наложените мерки за държавна принуда, свързани с българските документи за самоличност, се съхраняват в отделен информационен фонд.

(2) В информационния фонд по ал. 1 се съхраняват и данни за наложени мерки за държавна принуда, свързани с документите за самоличност на чужденци или пребиваването им в Република България.

Чл. 67. Автоматизираните информационни фондове по чл. 65 и 66 се съхраняват отделно и независимо от други автоматизирани информационни фондове, освен ако в закон е предвидено друго.

Чл. 68. Технологичните изисквания към създаването и съхраняването на информационните фондове се определят с акт на Министерския съвет.

Раздел II.

Използване и защиты на информационните фондове

Чл. 69. (1) Ведомствата, които издават документите за самоличност, използват данните, съхранявани в информационните фондове за административно обслужване на населението.

(2) Допуска се използването на данни от информационните фондове по законоустановен ред при заплахата за националната сигурност, за разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления, както и при нарушения на обществения ред.

Чл. 70. (1) (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 31.10.2007 г.) Данните от информационните фондове за българските документи за самоличност с изключение на пръстовите отпечатъци, снети по реда на този закон се предоставят на:

1. държавни органи и организации съобразно законоустановените им правомощия;

2. български и чуждестранни граждани, притежаващи български документи за самоличност, само ако данните не засягат трети лица;

3. български и чуждестранни юридически лица на основата на закон или с акт на съдебната власт.

(2) Предоставянето на данни на чуждестранни официални представителства в Република България се извършва чрез Министерството на външните работи съобразно ратифицираните от българската държава двустранни и многостранни международни договори.

(3) Български и чужди граждани, притежаващи български документ за самоличност, имат право да получават информация, съхранявана във фондовете с данни, свързани с българските документи за самоличност и отнасящи се до трети лица, само на основание на закон или с акт на съдебната власт.

(4) Данните по ал. 1, 2 и 3 се предоставят по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът за предоставяне на информация за данни от информационните фондове, регламентирани в този закон, може да се обжалва по реда, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 72. За защита на данните, съхранявани в информационните фондове за българските документи за самоличност от случайно или неразрешено унищожаване, както и при случайно загубване и неразрешен достъп, изменение или разпространение, се вземат специални осигурителни мерки в съответствие с Конвенцията за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни по ред, утвърден от Министерския съвет.

Чл. 73. (1) Органите, физическите и юридическите лица, получили данни от информационните фондове, в случай на установена неточност в тях могат да поискат тяхната корекция от органа, който им ги е предоставил.

(2) Корекция на данните по ал. 1 се извършва от органа, имащ законова компетенция за тяхната достоверност.

Глава седма.

МЕРКИ ЗА АДМИНИСТРАТИВНА ПРИНУДА

Раздел I.

Принудителни административни мерки

Чл. 74. (1) Личните карти временно се отнемат при:

1. наложена мярка за неотклонение "задържане под стража";
 2. настаняване в местата за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода";
 3. изтърпяване на административна мярка "задържане в поделенията на Министерството на вътрешните работи";
 4. други случаи, определени в закон.
- (2) Личната карта се връща на притежателя, когато отпаднат основанията за нейното отнемане.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Не се разрешава напускане на страната, а паспорти и заместващи ги документи не се издават на:

1. лица, за които има достатъчно данни, че с пътуването си застрашават непосредствено сигурността на Република България;
2. (нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) лица, за които има достатъчно данни, че с пътуването си застрашават системата за защита на класифицираната информация, представляваща държавна тайна на Република България;
3. (изм. - ДВ, бр. 70 от 1999 г., в сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 86 от 2005 г., в сила от 29.04.2006 г.) лица, на които е наложена забрана по чл. 68 от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на осъдени на лишаване от свобода до изтърпяване на наложеното им наказание, освен в случаите по чл. 66 от Наказателния кодекс;
4. лица, които са осъдени да плащат другиму издръжка и не са я осигурили за срока на пребиваването си в чужбина;
5. (доп. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) лицата, за които е поискана забрана по реда на чл. 182, ал. 2, т. 2, буква "а" и по чл. 221, ал. 6, т. 1, букви "а" и "б" от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Може да не се разреши напускане на страната, паспорти и заместващи ги документи да не се издават на:

1. лица, по отношение на които е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер, за което се предвижда лишаване от свобода до три години, и на осъдени за такива престъпления, до изтърпяване на наложеното им наказание;
2. лица, осъждани за умишлени престъпления от общ характер, но не реабилитирани;
3. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 01.09.2005 г.) лица, които имат парични задължения в големи размери към български физически и юридически лица и към чуждестранни такива, установени по съдебен ред, освен ако личното им имущество покрива задължението или ако представят надлежно обезпечение;
4. лица, които при подаване на заявление за издаване на паспорт или други документи за преминаване на държавната граница са съобщили неверни данни, свързани с основания за отказ или с обстоятелства по загубване, открадване или унищожаване на издадения им паспорт или заместващ го документ - за срок от една година от подаване на заявлението;
5. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) лица, които по време на пребиваването си в друга държава са извършили нарушения на нейното законодателство - за срок две години от получаване на официално писмо от Министерството на външните работи или на документите за принудително извеждане или експулсиране, посочващи извършеното нарушение, от компетентните органи на съответната държава;
6. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от

01.01.2007 г.) лица, принудително изведени или експулсирани от друга държава за нарушения на режима за влизане и пребиваване - за срок две години от получаване на официално писмо от Министерството на външните работи за извършеното нарушение или от датата на получаване от компетентните органи на документите за принудително извеждане или експулсиране.

7. лица, наказвани повторно за нарушаване на българското митническо, данъчно или валутно законодателство - за срок от една година от изпълнението на последното наказание;

8. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) лица, които са обявили за изгубен, откраднат или физически унищожен документ за самоличност и е установено, че продължават да го използват - за срок една година от датата на установяване на нарушението;

9. (нова - ДВ, бр. 67 от 1999 г.) малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители.

Чл. 76а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2005 г., в сила от 31.10.2005 г.) (1) Не се разрешава напускане на страната, не се издават паспорти и заместващи ги документи, а издадените се отнемат на ненавършили пълнолетие лица, за които са постъпили данни от български или чужд компетентен орган, че по време на пребиваването си в чужбина са били въвлечени или използвани за дейности по чл. 11 от Закона за закрила на детето.

(2) Мерките по ал. 1 са с цел закрила на детето и се прилагат за срок до две години от издаване на заповедта за прилагането им.

(3) По изключение, при доказани здравословни причини или други нетърпящи отлагане случаи, мерките по ал. 1 не се прилагат.

(4) Министърът на вътрешните работи, председателят на Държавната агенция за закрила на детето и министърът на външните работи издават съвместна инструкция за прилагането на мерките по ал. 1.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) На лицата, намиращи се извън Република България, с наложени принудителни административни мерки по чл. 75 или 76, или мерки по чл. 76а, се издава временен паспорт.

Чл. 78. (1) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., предишен текст на чл. 78 - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от министъра на вътрешните работи или от упълномощени от него длъжностни лица да упражняват правомощията по този раздел.

(2) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Принудителната административна мярка по чл. 75, т. 2 се прилага с мотивирана заповед на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията или на ръководителите на службите за сигурност и на службите за обществен ред.

(3) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2005 г., в сила от 31.10.2005 г.) Мярката по чл. 76а се прилага с мотивирана заповед на министъра на вътрешните работи или на упълномощени от него длъжностни лица по предложение или след представяне на становище от председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

Чл. 78а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) (1) Органът, издал акта, от който произтича основанието за прилагане на принудителната административна мярка, изпраща този акт по служебен път на органа, който е компетентен да я приложи или отмени.

(2) Принудителната административна мярка се прилага или отменя след

получаване на акта по ал. 1.

Чл. 79. (1) (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Издаването на заповедите по чл. 78 и тяхното обжалване се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) При издаването на заповедите по чл. 75, т. 1 - 3 не се прилагат разпоредбите на чл. 26 и чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедите по ал. 2 подлежат на незабавно изпълнение и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г., в сила от 27.04.2001 г., изм. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) Жалбата срещу заповед по ал. 1 не спира изпълнението на заповедта.

Раздел II.

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 80. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което:

1. използва подправени или чужди документи за самоличност, ако не подлежи на по-тежко наказание;

2. отнеме, задържи без съгласие на притежателя, укрие или унищожи документ за самоличност на друго лице;

3. приеме или даде в залог или преотстъпи български документ за самоличност;

4. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

5. не представи документ за самоличност при поискване от компетентните длъжностни лица.

6. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

7. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

Чл. 81. (1) Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. български гражданин, който:

1. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

2. не обяви пред компетентните български органи придобиването на документи за самоличност, издадени от друга държава, в определения за това срок;

3. загуби, повреди или унищожи български документ за самоличност;

4. попречи на упълномощените органи да извършат проверка за установяване на самоличността му;

5. (доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г.) не представи документа за самоличност на органа, който го е издал, в 3-месечен срок след изтичане на неговата валидност или след отпадане на основанието за издаването му;

6. обяви неверни данни при подаване на заявление за издаване на документи за самоличност, ако не подлежи на по-тежко наказание по друг закон;

7. използва нередовни български документи за самоличност;

8. (доп. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) не подмени документите си за самоличност в срок от 30 дни при промяна в имената, персоналните данни, постоянния адрес или трайни и съществени изменения на образа;

9. не направи необходимото като законен представител за снабдяване с документ за самоличност на лицето, което представлява.

(2) Ако деянието по ал. 1 е извършено от чужд гражданин, глобата е до 3000 лв.

Чл. 82. За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.)

Чл. 84. (1) Нарушенията се установяват с актове, съставени от компетентни длъжностни лица, упълномощени от ръководителите на ведомствата по чл. 1, ал. 2 от този закон.

(2) Въз основа на съставените актове ръководителите на ведомствата по ал. 1 или упълномощените от тях длъжностни лица издават наказателни постановления.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Установяването на нарушенията и издаването на наказателните постановления се извършват по реда, определен в Закона за административните нарушения и наказания, а обжалването им - по Административнопроцесуалния кодекс.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Документ за самоличност" е удостоверителен документ, издаден от компетентните органи на Република България с цел индивидуална идентификация на българските и чуждестранните граждани.

2. "Нередовен документ за самоличност" е този, който:

а) не е издаден по реда на този закон и не съдържа данните, предвидени в него;

б) не е официално заверен от органа, който го е издал, или е издаден от лице или орган, които не са компетентни;

в) не позволява установяване самоличността на притежателя му по снимката;

г) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) има преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други;

д) има следи от подмяна на снимката, печатът е неясен или изображението на лицето на снимката не съвпада с действителния му образ;

е) е с липсващи страници или с прибавени нови не от органа, който го е издал;

ж) е с изтекъл срок на валидност.

3. "Постоянен адрес" е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението.

4. "Настоящ адрес" може да бъде постоянният адрес или друг адрес, на който лицето живее.

5. "Парични задължения в големи размери" са тези, които надхвърлят 5000 лв.

6. "Трайни изменения в образа" са: възрастови изменения; изменения, предизвикани от заболявания, травми, хирургическа намеса и др., които не позволяват идентификация на лицето по снимка, направена преди настъпването им.

7. "Транслитерация" е процес на пресъздаване (трансформиране) на букви или срички от един език в писмени знаци на друг език.

8. "Морски лица" са физически лица, които изпълняват длъжности на кораб или са включени в списъка на екипажа на някакво друго основание. "Морски лица" са и физическите лица, които на брега изпълняват длъжност, свързана с корабоплаването или контрола върху него.

9. "Машинночитаемите документи за самоличност" са документи, изготвени според изискванията на Международната организация за гражданска авиация (ICAO) за машинночитаеми пътнически документи DOC 9303.

10. "Визуална зона" в документите за самоличност е зоната с лични данни за

притежателя на документа, позволяваща визуалната им проверка без технически средства.

11. "Машинночитаема зона" в документите за самоличност е зоната, позволяваща визуална и оптическа знакова проверка с технически средства според изискванията ISO1073-2 на Международната организация за стандартизация, с тип на шрифта на отпечатаните данни "OCR-B".

12. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказанието, наложено за същото по вид нарушение.

13. "Лични данни" означават всяка информация относно определено физическо лице.

14. "Автоматизирана обработка" - включва следните операции, извършвани изцяло или частично чрез машини: регистриране на данни, извършване на логически или аритметически операции по отношение на тези данни, тяхното изменение, изтриване, извадки или разпространение.

15. (нова - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 23.11.2004 г.) "Членове на семействата" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие деца.

16. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Биометрични данни" са изображението на лицето на гражданина и пръстовете му отпечатащи, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност.

17. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) "Вътрешни граници" са общите сухопътни граници на държавите членки, включително речните, границите по вътрешните езера, летищата на държавите - членки на Европейския съюз, за вътрешни полети, пристанищата за морски, речен и транспорт по вътрешните езера на държавите членки за редовни транспортни връзки.

18. (нова - ДВ, бр. 29 от 2007 г.) "Временен документ за пътуване" е този, който е издаден по реда, определен в българското законодателство, и дава право на лицето да се завърне в държавата, чийто гражданин е, в държавата на обичайното му местопребиваване или, по изключение, в друга държава, не съдържа преправки, зачертавания, добавки, положените печати са ясни, срокът му на валидност не е изтекъл и данните в него позволяват потвърждаване на самоличността.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Българските документи за самоличност се изработват съгласно препоръките на ICAO DOC 9303 в следните формати:

1. паспорт на български гражданин - формат ID-3;
2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) временен паспорт за окончателно напускане на Република България и удостоверения за пътуване зад граница на чужденци - формат ID-3;
3. стикер с българска виза - формат А;
4. останалите български документи за самоличност - формат ID-1.

§ 3. Образците на български документи за самоличност, специалните защитни елементи, включително и изборът на материал за изработването им, се утвърждават с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи и министъра на транспорта.

§ 4. (Доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) Образците на заявленията за издаване на български документи за самоличност се утвърждават от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи и на министъра на външните работи.

§ 5. Този закон отменя:

1. Указ № 2772 за паспортите и адресната регистрация на гражданите на Република България (обн., ДВ, бр. 100 от 1980 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).
2. Закона за задграничните паспорти (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 38 от 1989 г., бр. 7 от 1991 г.; попр., бр. 9 от 1991 г.; изм., бр. 11 от 1998 г.).
3. Закона за моряшките паспорти (ДВ, бр. 42 от 1994 г.).

§ 6. Член 102 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г.; бр. 122 от 1997 г. и бр. 70 от 1998 г.) се изменя така:

"Чл. 102. (1) На всеки военнослужещ на наборна военна служба се издава военна книжка, заверена от командира или началника на поделението. В нея се отразяват длъжността и званието му, както и други данни, посочени в уставите на въоръжените сили.

(2) Документите за самоличност, издадени по реда на Закона за българските документи за самоличност, се съхраняват в поделението, където военнослужещият отбива военната си служба."

§ 7. В чл. 11 от Закона за пребиваване на чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 93 от 1972 г.; изм., бр. 36 от 1979 г., бр. 17 от 1987 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 53 от 1989 г., бр. 27 от 1994 г., бр. 120 от 1997 г. и бр. 11 от 1998 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 2 изречение второ се заличава.
2. В ал. 3 изразът "удостоверение за самоличност" се заменя с "карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец".

§ 8. До влизането в сила на Закона за българските документи за самоличност се прилага действащото в момента законодателство.

§ 9. Издадените документи за самоличност по действащото законодателство са валидни и се подменят в зависимост от вида им от момента на влизането в сила на този закон, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) паспорт на гражданин на Република България - с лична карта на гражданин на Република България в срок до 31 декември 2001 г.;

2. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) дипломатически паспорт, служебен паспорт, задграничен паспорт и моряшки паспорт на български гражданин - с дипломатически паспорт, паспорт и моряшки паспорт на български гражданин в срок до 31 декември 2000 г.;

3. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) свидетелство за управление на моторно превозно средство - със свидетелство за управление на моторно превозно средство по този закон в срок до 31 декември 2001 г.;

4. (изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) пасаван (пътен лист) за завръщане в Република България, служебен пропуск, пътен лист за окончателно напускане на Република България на лица, освободени от българско гражданство - с временен паспорт за завръщане в Република България, граничен пропуск, временен паспорт за окончателно напускане на Република България в срок до 31 декември 2000 г.;

5. удостоверение за самоличност на чужденец, удостоверение за самоличност на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец - с карта на временно пребиваващ в Република България чужденец, карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец, карта на бежанец, временна карта на бежанец, удостоверение за

пътуване зад граница на лице без гражданство, удостоверение за пътуване зад граница на бежанец, удостоверение за напускане на Република България, временна карта на чужденец и стикер с българска виза в срок до две години.

§ 9а. (Нов - ДВ, бр. 108 от 2000 г., в сила от 29.12.2000 г.) Българските граждани, навършили 70-годишна възраст, подменят документите си за самоличност: паспорт на гражданин на Република България - с лична карта, и свидетелство за управление на моторно превозно средство, по собствено желание или при изтичане срока на валидност.

§ 9б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г.) Всички документи за самоличност на чужденци, които са в процедура за предоставяне на бежански статут, или на бежанци, издадени до влизането в сила на Закона за убежището и бежанците, са валидни до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 10. За издаване на български документи за самоличност и за предоставяне на данни от информационните фондове се събират такси по ред и в размер, определени с акт на Министерския съвет.

§ 11. Законът влиза в сила от 1 април 1999 г.

§ 12. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 13. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 14. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 15. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 16. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 17. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 18. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., отм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.)

§ 19. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., доп. - ДВ, бр. 29 от 2003 г., в сила от 02.09.2003 г.) Заявленията за издаване на дипломатически и служебен паспорт се подават в Министерството на външните работи, където се извършва сверяване на данните от тях с данните от информационните фондове на ЕСГРАОН и се заверяват служебно за "потвърдени данни". Персонализираният паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 20. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г.) Заявленията за издаване на моряшки паспорт се подават в Министерството на транспорта, където се извършва сверяване на данните от тях с данните от информационните фондове на ЕСГРАОН и се заверяват служебно за "потвърдени данни". Персонализираният паспорт се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 21. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г., в сила от 01.04.1999 г., доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Заявленията за издаване на документи за самоличност на чужденци и бежанци, издавани от органите на Министерството на вътрешните работи, се подават в Националната служба "Полиция" по ред, утвърден от Министерския съвет. Персонализираният документ за самоличност се получава от мястото, където е подадено съответното заявление.

§ 22. (Нов - ДВ, бр. 67 от 1999 г.) Параграфи 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 от преходните и заключителните разпоредби на този закон влизат в сила от 1 април 1999 г.

§ 23. (Предишен § 12 - ДВ, бр. 67 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2002 г., в сила от 01.12.2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на вътрешните работи, на министъра на външните работи, на министъра на транспорта и председателя на Държавната агенция за бежанците.

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 28 юли 1998 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА БЕЖАНЦИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 53 ОТ 1999 Г., В СИЛА ОТ 01.08.1999 Г.)

§ 20. Този закон влиза в сила от 1 август 1999 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 70 ОТ 1999 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2000 Г.)

§ 255. Законът влиза в сила от 1 януари 2000 г., с изключение на § 254, който влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 108 ОТ 2000 Г., В СИЛА ОТ 29.12.2000 Г.)

§ 13. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

(ОБН. - ДВ, БР. 42 ОТ 2001 Г., В СИЛА ОТ 27.04.2001 Г.)

§ 40. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА УБЕЖИЩЕТО И БЕЖАНЦИТЕ**

(ОБН. - ДВ, БР. 54 ОТ 2002 Г., В СИЛА ОТ 02.12.2002 Г.)

§ 2. Този закон влиза в сила шест месеца от обнародването му в "Държавен вестник" и отменя Закона за бежанците (обн., ДВ, бр. 53 от 1999 г.; попр., бр. 97 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г.)

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 29 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 31.03.2003 Г.)

§ 15. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, § 4, т. 1, буква "а", § 5, 6 и 14, които влизат в сила 6 месеца след обнародването му.

§ 16. Министерският съвет приема актовете по чл. 38, ал. 1, т. 2 и по чл. 47а и утвърждава образците на служебен паспорт и на заявление по реда на § 3 и 4 от преходните и заключителните разпоредби в срок 6 месеца от обнародването на закона.

**Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2004 Г., В СИЛА ОТ 23.11.2004 Г.)

§ 3. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ**

(ОБН. - ДВ, БР. 43 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.09.2005 Г.)

§ 23. Законът влиза в сила от 1 септември 2005 г.

**Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ**

(ОБН. - ДВ, БР. 71 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 31.10.2005 Г.)

§ 3. В срок два месеца от обнародването на този закон в "Държавен вестник" министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи и председателят на Държавната агенция за закрила на детето издават инструкцията по чл. 76а, ал. 4.

§ 4. Законът влиза в сила два месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 86 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 29.04.2006 Г.)

§ 18. Кодексът влиза в сила шест месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН
КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС**

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ДОКУМЕНТИ ЗА САМОЛИЧНОСТ

(ОБН., ДВ, БР. 105 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 25. Образците на български документи за самоличност, специалните защитни елементи, включително изборът на материал за изработването им, се утвърждават с акт на Министерския съвет в срок до 31 октомври 2007 г. по предложение на министъра на вътрешните работи, на министъра на външните работи и на министъра на транспорта.

§ 26. Документите за самоличност, които са издадени преди влизането в сила на този закон, са валидни до изтичането на срока им.

.....

§ 28. (1) Събираните такси от издаването на документи за самоличност, които съдържат електронен носител на информация със записани биометрични данни, постъпват по отделна сметка за чужди средства на Министерството на вътрешните работи и се ползват за:

1. покриване на разходи, свързани с издаването на документи за самоличност, които съдържат електронен носител на информация със записани биометрични данни;
2. покриване на разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(2) Средствата, необходими за покриване на разходите по ал. 1, т. 2, се прехвърлят и разходват по бюджета на Министерството на вътрешните работи за съответната година.

(3) Сметката по ал. 1 се открива от 31 октомври 2007 г.

§ 29. Сметката по § 28 се закрива след погасяване на задълженията към фирмите изпълнители съгласно сключен договор, като салдото по сметката към датата на закриването се прехвърля по бюджета на Министерството на вътрешните работи.

§ 30. Министерският съвет приема правилник за изменение и допълнение на правилника за издаване на българските документи за самоличност в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 31. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на:

1. параграфи 1, 2, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 и 17, които влизат в сила от 31 октомври 2007 г.;
2. параграф 4, който влиза в сила от 31 октомври 2007 г., с изключение на изискванията за снемане на пръстови отпечатащи, които влизат в сила от 28 юни 2009 г.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН., ДВ, БР. 46 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 77. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г., с изключение на:

1. Параграф 1, § 2, т. 1, § 4, т. 1, буква "а" и т. 2, § 5, 13, 15, 32, 33, 34, 35, 36, 37, § 38, т. 1, буква "а" и т. 2, § 40, 43, 44, 46, 55, 59 и 75, които влизат в сила три дни след обнародването му в "Държавен вестник".

2. Параграф 2, т. 2, § 3, § 4, т. 1, буква "б", § 6, 7, 60, 61 (относно добавянето на думите "и 309б") и 63, които влизат в сила 6 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Релевантни актове от Европейското законодателство

ДИРЕКТИВА № 64/221/ЕИО НА СЪВЕТА от 25 февруари 1964 година за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве

ДИРЕКТИВА № 68/3690/ЕИО НА СЪВЕТА от 15 октомври 1968 година Отменена с Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета относно премахването на ограниченията за придвижване движение и пребиваване в рамките на Общността за работниците на държавите-членки и на техните семейства (68/360/ЕИО)

ДИРЕКТИВА № 72/194/ЕИО НА СЪВЕТА от 18 май 1972 година за включване на работниците, упражняващи правото да останат на територията на държава-членка, след като са били наети на работа в тази държава, в обхвата на Директивата от 25 февруари 1964 г. относно координиране на специалните мерки, свързани с движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве

ДИРЕКТИВА № 73/148/ЕИО НА СЪВЕТА от 21 май 1973 година относно премахването на ограниченията за придвижване и пребиваване на гражданите на държавите-членки в рамките на Общността по отношение на установяването и предоставянето на услуги

ДИРЕКТИВА № 90/365/ЕИО НА СЪВЕТА от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване на наемните работници и на самостоятелно заетите лица, които са преустановили професионалната си дейност

ДИРЕКТИВА № 90/364/ЕИО НА СЪВЕТА от 28 юни 1990 година относно правото на пребиваване

ДИРЕКТИВА № 93/96/ЕИО НА СЪВЕТА от 29 октомври 1993 година относно правото на пребиваване на студентите

ДИРЕКТИВА № 95/46/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 334/2002 НА СЪВЕТА от 18 февруари 2002 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1683/95 относно определяне на единен формат за визи

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (ЕС) № 2317/95 от 25 септември 1995, определящ третите страни, чиито граждани трябва да притежават визи при преминаване на външните граници на страните-членки

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1683/95 НА СЪВЕТА от 29 май 1995 година за определяне на единен формат за визи

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2434/92 НА СЪВЕТА от 27 юли 1992 година за изменение на част II от Регламент (ЕИО) № 1612/68 относно свободното движение на работници в рамките на Общността

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1251/70 НА КОМИСИЯТА от 29 юни 1970 година относно правото на работници да останат на територията на държава-членка след като са били заети в същата държава

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1612/68 НА СЪВЕТА от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 8 юни 1988 година относно установяване на предварителна процедура за съобщаване и консултации по миграционните политики по отношение на страни, които не са членки

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 29 април 2004 изменящо общият справочник с цел да включи разпоредба засягаща контрола върху придружавани непълнолетни на охраняемите граници